

Bemærkninger til lovforslaget.

I. Almindelige bemærkninger.

I socialministerens redegørelse til folketinget af 22. maj 1970 (Folketingstidende 1969-70, forhandlinger, sp. 6372-6380) var angivet hovedindholdet i den kommende dagpengeordning.

Regeringens planer for denne reform var udarbejdet på grundlag af socialreformkommissionens 1. betænkning (nr. 543, 1969). Under debatten i folketinget af socialministerens redegørelse var der i det væsentlige tilslutning til principperne for den kommende dagpengeordning (Folketingstidende 1969-70, forhandlinger, sp. 6724-6750). På dette grundlag er arbejdet med ordningens praktiske tilrettelæggelse blevet fortsat jævnsides med udarbejdelsen af lovforslaget med henblik på ordningens ikrafttræden fra 1. april 1973.

Ordnningen skal afløse de gældende regler om dagpenge i sygeforsikringsloven, i ulykkesforsikringslovgivningen og i lov om børnetilskud og andre familiedydelser. Dagpengene skal ydes efter ensartede regler uden hensyn til, om trang skyldes sygdom, tilskadekomst eller fødsel, og forslaget bygger således på kommissionens målsætning om, at ydelserne skal afhænge af behovet, uanset trangsårsager. Ordningen skal administreres af kommunerne, og forslaget må således ses i sammenhæng med det tidligere fremsatte forslag til lov om den offentlige sygesikring, hvorefter administrationen af sygesikringen henlægges til kommunale myndigheder samtidig med, at sygekasserne ophører ligeledes fra 1. april 1973.

Efter forslaget skal ordningen dække hele befolkningen imod tab af arbejdsindtægt på grund af sygdom, tilskadekomst eller fødsel. Ordningen skal således omfatte alle lønmodtagere — ikke alene de lønmodtagere, der i dag er sikret under dagpengeordningen for lønarbejdere efter sygeforsikringsloven, men også funktionærer og tjenestemænd m. fl., som har ret til løn under sygdom. Under ordningen inddrages endvidere alle med selvstændigt erhverv. Herudover skal der ligesom efter sygeforsikringsloven være en frivillig adgang for husmødre til at sikre sig dagpenge.

Ved udvidelsen af kredsen af de berettigede opnås det socialt set meget betydningsfulde, at der under sikringen inddrages de tilfælde, hvor personer i dag på grund af det opdelt system står uden sikring, eller hvor sikringen ophører for tidligt, f. eks. når funktionæren fratræder efter afskedigelse kortere

tid efter sygdommens indtræden. I det omfang, lønmodtageren har ret til løn fra arbejdsgiveren under sygdom m. v. — hvad enten det er efter anden lovgivning eller efter aftale — kommer ordningen til at virke som en forsikringsordning for arbejdsgivere, der indtræder i lønmodtagerens ret til dagpenge.

Efter forslaget skal dagpengene udgøre 90 pct. af vedkommendes arbejdsindtægt, dog højst 101 kr. i 5 dage om ugen. Dette svarer til dagpengeniveauet pr. 1. april 1971 efter ulykkesforsikringsloven, og den højeste dagpengesats skal herefter reguleres automatisk i takt med lønniveauet i lighed med, hvad der i dag gælder efter ulykkesforsikringsloven.

Forslaget indebærer en meget væsentlig forbedring af dagpengenes størrelse ved sygdom og fødsel, som omfatter langt den største del af dagpengetilfældene. Der gælder her i dag en maksimumssats på 67,50 kr. i 6 dage om ugen og for sygedagpengene endvidere et maksimum på 54 kr. for ikke-forsørgere, og dækningen er begrænset til 80 pct. af indtægten. Forhøjelserne vil være til gavn såvel for lavere lønnede gennem den højere dækningsgrad som for højere lønnede gennem det højere maksimum. Samtidig afskaffes forskelsbehandlingen af forsørgere og ikke-forsørgere.

Forhøjelsen af de maksimale dagpengebeløb indebærer, at dagpengene i langt højere grad end i dag vil blive afpasset individuelt efter den enkeltes hidtidige indtægt. Det kan således skønmæssigt anslås, at omkring halvdelen af de berettigede vil opnå en dagpengedækning på 90 pct. af indtægtstabt uden at nå op på det maksimale dagpengebeløb.

Efter de nuværende, meget summariske regler i dagpengeordningen for lønarbejdere er det beskæftigelsen i de sidste 4 uger og indtægen i den sidste uge, der danner grundlag for dagpengene. Dette grundlag er uanvendelig, når der i så vid udstrækning skal ydes individuelt graderede dagpenge.

I betænkningen er der stillet forslag om, at dagpengenes størrelse udmåles på grundlag af oplysninger om de sikredes arbejds- og erhvervsindtægter, som tilvejebringes af skattemyndighederne og registreres i kildeskattesystemet. Alternativet hertil vil være, at der opbygges et selvstændigt system med indsamling af indtægtsoplysninger til brug for dagpengeberegningen. Den første mulighed, som indebærer udnyttelse af allerede bestående registre med anvendelse af moderne edb-teknik, må anses for